

bilo potem vradnikam v slovenskih deželah neizrečeno polajšano, v pisarnicah, kjer bojo imeli z ljudstvom opraviti, domači jezik gladko in brez težave rabiti. — Pretečeni teden je šla k presvitlimu Cesarju prošnja Ljubljanske srenje za vseučeliše in za realno šolo v Ljubljani, v kateri se ima mladost pervin mnogih rokodelstev in obertnjistva učiti. Želje so, de bi Cesar to prošnjo vslišali in v nji z ministram úka v prid Krajncov in naših bližnih sosedov blagovoljno sklenili. — Kolera nam v Ljubljani še zmirej, hvala Bogu! prizanesuje; dosihmal je še le redko kdo zbolel in umerl. — Kakor za druge dežele so prišle iz Dunaja pred tremi dnevi tudi za krajnsko deželo postave, po katerih se ima cesarski patent 4. sušca t. l. zastran. desetine, tlake in družih davšin dogotoviti, in gosp. Dr. Ulepič je za predsednika téh komisij postavljen, ktere bojo te imenitne kmetiške reči v red djale. V teh postavah so vodbe natanjko popisane, po katerih se imajo na Krajnskem te reči presoditi in po katerih se imajo zató postavljene komisije ravnati. Kér bojo za našo deželo te postave v domači jezik prestavljene, moramo pri ti priložnosti očitno željo razglasiti, de nej se natanjko, in kar se nar bolj da, lahko umevno prestavijo, de se v takó imenitni reči nobena pomota ne zgodi.

Novičar iz mnogih krajev.

Komoranska terdnjava se še ni podála. Naša armada se tedej že močno pripravlja, jo s silo vzeti; okoli 70,000 mož, med kterimi je 18,000 Rusov, stoji krog Komorna, — neizrečeno velike bombe, več sto lestvic (lojter) za naskok terdnjavniga zidovja in mnogoverstno topniško orodje je pripravljeno za napad še nikdar premagane in za to terdovratne terdnjave, v kateri zdej zapovedujeta grof Pavel Esterhacy in grof Oton Zichy. Če je res, kar se je včeraj slišalo, de na svet miloserčniga Radeckiga se bo po izgledu Benetk tudi Komoranski armadi prizaneslo, če se dobrovoljno podá, je upati, de se bo brez vojske Komorn podvergel. — Dunajčanje slavniga Radeckiga na vse viže časté; v saboto je mestna srenja njemu na čast napravila krasno kosilo, h kterimu je prišlo čez 300 gostov, in ktero je okoli 7000 gold. veljalo. — 17. dan t. m. so pripeljali na Dunaj iz cesarske denarne kovačnice v Kremnicu na Ogerskim 12,000 cekinov in 50,000 dvajsetic. — 18. mescov je pretéklo, kar iz te denarne kovačnice ni ne vinarja na Dunaj prišlo; to je tedej po 18 mescih perva šuma. Ščasama bo vender srebernina spet na dan prišla, kér se je tudi zaupanje do banknotov spet takó povzdignilo, de dvajsetice v primeri k banknotam zdej nimajo več višji cene, kakor 5 do 6 pri sto goldinarjih, in pričakuje se, de bojo ob kratkim dvajsetice in bankanoti spet popolnoma enake cene. V Pragi se že vidi precej sreberniga denarja med ljudstvom. — Pretečeni teden so prišli iz Slovaškiga poslanci na Dunaj, Cesarja in ministre prosit, de naj se tudi Slovaškija od Madžarskiga loči in za samostalno kronovino postavi; iskreni rodoljubi Urban, Stur in Borik so sestavili v ta namen prošno pismo, čez ktero nekteri Dunajski časopisi zlo zabavljajo, nekteri ga pa hvalijo, kér eni hočejo, de naj Ogerska dežela nerazdeljena ostane kakor je bila, drugi pa, de naj se po različnosti narodov loči. Sliši se, de so se poslanci upa polni v domovino vernili in de so silno veseli tudi zató bili, kér so Cesar in ministra Bach in Thun ž njimi po slovansko govorili. Dunajski časopis „Presse“ svari časopis „Ost-Deutsche Post“, de naj vender enkrat popusti sovražstvo in vedno natolcevanje zoper slovanstvo! — Papež so 4. dan t. m. zapustili Gaeto in se v Napolitansko mesto Portiči

podali, in primerilo se je, de so na ravno tistim mestu iz barke na deželo stopili, kjer je pred 19sto léti sv. Peter pervikrat na Napolitansko zemljo stopil. Nič se še gotoviga ne vé, kako se bo štrana na Rimskim zmotala, ktero je Napoleon, predsednik Francoske republike, s svojim poslednjim razglasam takó zmešal, de je zdej s Papežem, s duhovni in z ljudstvom navkriž. Sliši se, de hočejo Francozje svojo armado, ki jo imajo na Rimskim, pomnožiti; ravno to se tudi od avstrijske armade sliši. — Na Nemškim se tudi klopčič spet bolj zavija: Prajs hoče na vsako vižo s svojim trijednim kralestvom Nemčijo pod svojo oblast spraviti. — Dr. Rieger, Češki poslanec pri deržavnim zboru, je zastran obdolženja, de se je v Parizu naklepam za razdjanje Avstrije pridružil, po časopisih oznanil: de je vse to gerda laž, in de je tisti protokol pri knezu Adamu Czartoryiskimu, v kterim tudi njegovo ime podpisano stoji, znajdena reč, zoper ktero bo opravičenje pri sodbi terjal. — Nekteri Slovani na Dunaji so se z g. Šafarikam k banu Jelačiću podali, in mu potrebe in vošila slovanskih narodov razodéli. Ban je prijazno odgovorjal in vse za našo srečo dobro govoril. Bog daj! — Minister kmetijstva je ukazal, de naj se skozi in skozi poleg železne ceste drevesni plot zasadi, in v to zasájo naj se posebno murbne drevesa (za povzdigo židoreje) vzamejo. To je lepa in koristna naprava! — Minister uka misli že to léto začetno realno šolo v českim jeziku v Pragi napraviti. Tudi ta namen je hvale vreden, ker realne šole so za poduk mladih rokodelcov silno potrebne in zamorejo svoj namen le takrat doseči, če se podúk v takim jeziku daje, de tudi prosto ljudstvo zamore te šole obiskavati. — Kolera je zdej skorej po celi Evropi; posebno hudo razsaja na Francozkim. V Terstu je umerlo dosihmal 395 ljudi. — Na Erdeljskim (Kronstadt, Hermanstadt) se je goveja kuga začéla. Le oistre postave zamorejo razširjenje te kužne bolezni zatréti, ktera je na Rusovskim domá, in se po živini, ki jo iz teh krajev priženó, v naših krajih vžge. Pozebno pazljivi morajo tedej zdej bližni kraji Erdeljskiga (Siebenbürgen) biti!

Prošnja vredništva.

Že večkrat smo opomnili, de spisov brez oznanjeniga praviga iména in stanú dopisnika ne moremo v Novice jemati. Vsaki gosp. dopisnik naj tedaj podpiše svoje imé saj na pismo, ki ga nam piše, in če noče v natisnjenim sostavku podpisan biti, naj nam to oznani, de damo njegov sostavek ali brez vsiga podpisa ali s kakim zmišljenim podpisam v Novice. Vredništvo pa mora dopisnika poznati, de vé, pri čem de je. Vredništvo ne zapopade, zakaj de se nekteri bojé svojiga iména v pismu podpisati, če je to, kar pišejo, pametno ali resnično. De pa vsak noče po svojim pravim iménu v časopisih znan biti, to pa že zna biti in tudi ni napčno. Zató se vredništva vselej tako ravnajo, kakor gosp. dopisniki želé. — Te dni smo prejeli dober sostavek pod iménam »strašna prihodnost« brez podpisa; radi ga bomo dali v Novice, tode gosp. dopisnik nam mora popred svoje imé na znanje dati.

Žitni kup. (Srednja cena).	V Ljubljani		V Krajnji	
	22. kimovca.		21. kimovca.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače	2	20	2	21
1 » » banaške	2	26	2	33
1 » Turšice	—	—	1	42
1 » Soršice	—	—	1	57
1 » Réži	1	27	1	30
1 » Ječmena	—	—	—	—
1 » Prosa	1	5	1	7
1 » Ajde	—	—	1	24
1 » Ovsa	—	55	—	50